

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/30/2018
Identifikačné číslo spisu: 8615010210
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8615010210.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. septembra 2018 v trestnej veci obvineného J. K G., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Harviša, advokáta vo Svidníku, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. októbra 2016, sp. zn. 3To/35/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Svidník z 24. augusta 2016, sp. zn. 1T/156/2015 bol obvinený J. X. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 5. júna 2015 v čase okolo 19:30 hod., v stave pod vplyvom alkoholu pred vchodom bytovej jednotky č. XXX/X na X. ulici vo Y, pribehol odzadu k J. Y., nar. X. K. XXXX, ktorú najprv sotil rukami a potom jej podkopol nohy, následkom čoho spadla na zem a tak jej z ruky vytrhol dámsku kabelku čiernej farby s obsahom zväzku kľúčov, preukazov VŠZP a hotovosťou 40 eur a z miesta činu ušiel.

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona mu súd uložil aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenú J. Y., nar. X.

K. XXXX, bytom Y., X. XXX/X škodu vo výške 40 eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Svidník z 21. januára 2016, sp. zn. 1T/1/2016, ktorým bol obvinený J. X. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov a na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obvinený J. X..

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 19. októbra 2016, sp. zn. 3To/35/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného J. X. uznal za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona; § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/1/2016 z 21. januára 2016, ktorým bol obvinenému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej J. Y., nar. X. K. XXXX vo Y., bytom Y., ul. X. XXX/X, škodu vo výške 40 eur.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/35/2016 z 19. októbra 2016 podal obvinený J. X. 25. októbra 2017 vlastným písomným podaním dovolanie pre procesné chyby, ktoré dovolanie zdôvodnil písomne (12. apríla 2018) prostredníctvom obhajcu. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. j) Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní uvedené dovolacie dôvody nešpecifikoval, jeho odôvodnenie porušenia zákona sú podané vo všeobecnej rovine. Obvinený uviedol, že na hlavnom pojednávaní jeho obhajca namietal skutočnosť, že znalecký posudok znalkyň z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. X. A. a MUDr. J. N.. XXX/XXXX nie je možné považovať za zákonný dôkaz. Už pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu 24. septembra 2015 navrhoval znalecké dokazovanie z odvetvia psychiatrie, pretože obvinený bol krátko pred skutkom práve v súvislosti s požívaním alkoholu hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike v J., pričom túto žiadosť vyšetrovateľ zamietol ako nedôvodnú. Napriek tomu však k znaleckému dokazovaniu v tomto smere došlo a znalkyne MUDr. A. a MUDr. N. obvineného psychiatricky vyšetrili a podali vo veci namietaný znalecký posudok. Znalkyne tak urobili na základe uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru z 2. októbra 2015 ČVS: ORP-153-VYS-SK-2015 o pribratí znalcov, ktoré však nebolo doručené ani odsúdenému, ani jeho obhajcovi a s týmto uznesením a znaleckým posudkom sa obvinený a jeho obhajca oboznámili až pri ďalšom preštudovaní vyšetrovacieho spisu 16. októbra 2015.

Podľa názoru obvineného, znalkyne neboli do konania pribraté zákonným spôsobom, pretože pred tým,

ako uznesenie o ich príbratí nadobudlo právoplatnosť, obvineného vyšetrili a 8. októbra 2015 vypracovali znalecký posudok, na ktorý obvinený ani jeho obhajca nemohli reagovať podaním sťažnosti. Na základe tohto nezákonného dôkazu súd uložil obvinenému aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyhovel dovolaniu, zrušil napadnuté rozhodnutie a v zmysle § 388 ods. 1 prikázal vec uvedenému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník (ďalej len „prokurátor“). Vo vyjadrení z 9. mája 2018 len v krátkosti uviedol, že dovolacie dôvody, ktoré obvinený v dovolaní uviedol nie sú splnené, resp. nie sú preukázané.

Poškodená sa k dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g), písm. j) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať aj, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g), bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (písm. j).

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je, a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Dovolací súd skúmal najskôr naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, t.j., či dôkazy na ktoré poukázal obvinený v dovolaní, boli vykonané zákonným spôsobom. Obvinený v podstate namietal tú skutočnosť, že znalkyne z odboru psychiatrie vypracovali znalecký posudok napriek tomu, že uznesenie o príbratí znalcov nebolo vyšetrovateľom doručené obvinenému ani jeho obhajcovi, a preto naň nemohli reagovať.

O založení rozhodnutia na nezákonne vykonanom dôkaze ide vtedy, ak súd svoje rozhodnutie oprel o nezákonne zaobstaraný dôkaz alebo o dôkaz síce zákonne získaný, ale nezákonne vykonaný; resp. o kumuláciu oboch spomenutých možností.

Orgán činný v trestnom konaní, v prípravnom konaní a súd príberá znalca uznesením proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok, t. j. znalec môže pristúpiť k vyhotoveniu znaleckého posudku aj pred právoplatnosťou uznesenia o príbratí znalca.

Nedoručenie uznesenia o príbratí znalcov z odboru psychiatrie je možné považovať za chybu, nemožno ju však považovať za chybu podstatnú. Ako vyplýva z dovolania obvineného, ako aj z obsahu trestného spisu, obvinený bol oboznámený so znaleckým posudkom pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Zo spisu ďalej nevyplýva skutočnosť, že by obhajca alebo obvinený využili právo podať sťažnosť, či namietať osoby znalkyň. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24. augusta 2016 (č. l. 210- 214) je možné zistiť, že na základe súhlasu obvineného (za prítomnosti jeho obhajcu) a prokurátora, bol prečítaný znalecký posudok (č. l. 211) bez pripomienok. Obvinený napríklad mohol reagovať tak, že

navrhne výsluch znalkýň a využije možnosť klásť im otázky; resp. obvinený môže predložiť iný znalecký posudok. OČTK a ani súd, však nemá povinnosť pribrať iného znalca len z dôvodu, že obvinený nesúhlasí so závermi znaleckého posudku.

Je potrebné ešte uviesť, že u obvineného nedošlo k porušeniu jeho práv, pretože tu chýbajú právne významné elementy. Tvrdil iba, že nedoručením mu uznesenia o pribratí znalcov došlo k nezákonnému zabezpečeniu dôkazu, keďže mu takýmto postupom nebola daná možnosť sa proti pribratiu znalkýň do konania brániť. Samotné nedoručenie procesného rozhodnutia akokoľvek súvisiaceho s dôkazom, ku ktorému sa má možnosť obvinený následne vyjadriť a vzniesť voči nemu všetky (akékoľvek výhrady), nemožno považovať za právne významnú udalosť z pohľadu ústavnej ochrany základného práva na obhajobu. Inak povedané, obvinený tvrdí, že mu nebolo doručené predmetné uznesenie, avšak neoznačil žiadne reálne negatívne dôsledky a dopady takéhoto postupu, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť do jeho základného práva na obhajobu (III ÚS 637/2015).

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku naplnený nebol.

Dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j) je, že bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Z rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/35/2016 vyplýva, že obvinenému bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože skutok spáchal pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. K akceptovaniu znaleckého posudku, ktorý obvinený v dovolaní namietal sa najvyšší súd vyjadril vyššie.

Najvyšší súd uzatvára, podmienky na uloženie ochranného opatrenia splnené boli, preto ani tento dovolací dôvod naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. g), písm. j) Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného J. X. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.